

0208 – 8. februar

Da dere tok imot det Guds ord som dere hørte av oss, så tok dere imot det, ikke som menneskers ord, men som det i sannhet er: Guds ord. 1Tess 2: 13.

Må Herren forbarme seg over vårt falne hjertes mørke, og åpne våre sinn!

Selv de som aldri tviler på at Ordet er Guds ord, forholder seg likevel ikke til det som om det skulle være tilfellet. Kan likesom ikke i levende tro holde klart for seg at dette virkelig er den store og allmektige Guds ord.

Å, for et sjokk og oppstyr det skulle bli i verden hvis menneskene begynte å regne med Guds ord som det virkelig er – Guds ord –. Den store, allmektige Skaperens ord og dommer. Å, som det ville forskrekke menneskene. De ville løpe og rope, studere og spørre etter veien til frelse, – hvis menneskene virkelig begynte å ta Guds ord for det det virkelig er – Guds ord!

For en fryd og troens visshet, for en jubel og lovsang, fred og styrke i Herren, hvis alle vakte og troende sjeler virkelig kunne regne med Guds ord som det virkelig er – Guds ord!

Da ville vi leve i årvåkenhet, i gudsfrykt og bønn. Og alltid være på vakt overfor det minste avvik fra veien, –. Hvis vi virkelig kunne ta Guds ord for det det virkelig er: Guds ord!

For, du som mener at du allerede omgås Ordet som Guds ord, hvordan kan du da være så usikker i spørsmål Gud selv taler klart nok om i sitt ord? Hvordan kan du hver dag ete, drikke og sove som om alt er vel? Men ennå har du ikke latt deg forlike med Gud og fått visshet om at all din synd er forlatt, at du går frelst hjem til Gud hvis du dør i dette øyeblikk!

Hvordan kan dette være mulig, hvis du virkelig regner det som Guds ord, det som står skrevet i den hellige boken om den eneste veien til frelse, om dommen, om himmelen og om helvete?

Eller du som strever under et eller annet trelldommens åk: Du hører Guds vitnesbyrd om at han har gitt sin enbårne Sønn til vår forsoning. Du tror det er Guds ord. Du hører Guds Sønn full av nåde innby: «Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder». Hvordan er det da mulig at du fortsetter å leve i samme syke, trelaktige sinn, – hvis du virkelig regner alt dette som Guds ord?

Det er lett å merke at de fleste mennesker ikke ser på Guds ord som hellige, sanne Guds ord. Først og fremst fordi Ordet ikke griper, beveger og inntar hjertene deres. Dernest fordi de ikke omgås Ordet med den dype respekt som de helt sikkert ville hatt hvis de av hjertet virkelig trodde og kjente at det er Gud, Gud selv, himmelens og jordens Herre, som taler til dem i Ordet.

Når en jordisk konge eller statsoverhode taler til oss, og spesielt hvis vi står i noe avhengighetsforhold til ham og hans ord, lytter vi jo med spent oppmerksomhet og ærbødighet. Vi passer på å ikke miste ett eneste ord av talen hans.

Hvis så hans ord samtidig inneholder en fryktelig dom, f. eks. en konkret dødsdom som også rammer oss, da blir vi grepet av sjokk og angst. Og hvorfor det? Helt klart fordi det var kongen selv som uttalte dette som sitt siste og avgjørende ord.

Og hvis hans ord inneholder løfter til oss, fulle av nåde, ja, kanskje til og med en benådning fra døden, som vi tidligere var dømt til. Da ville en usigelig glede og takknemlighet strømme gjennom hjertet vårt. Og hvorfor det? Først og fremst fordi det var kongen selv som hadde talt. Ham må jeg jo stole på. Dernest fordi hans ord inneholdt den største nåde og gave til meg.

Ja, når en konge taler til oss, da setter vi det høyt. Vi gjemmer på det, ja, holder det friskt i minne hele livet. Bare fordi det var en stor konges ord. Selv om hans ord verken betyr noen stor nåde jeg får, eller noen dom som rammer meg.

Her ser du hva som ville skje hvis vi regnet med Guds ord som det det virkelig er – Guds ord! Hva betyr vel en jordisk konge, sammenliknet med Herren selv, Skaperen, alle kongenes Konge?

En jordisk konges ord virker altså stor frykt eller glede, alt etter hva budskapet hans går på. Da skulle jo den Allmektige Guds ord langt mer gripe hjertene våre, og fylle dem med frykt eller glede, – hvis vi virkelig tok hans ord for hva det er!

En jordisk konges ord setter vi altså så høyt, elsker og gjemmer på det, selv om budskapet er svært ubetydelig. Hvor mye mer skulle vi ikke da sette Guds ord høyt, elske og gjemme det i hjertene våre, – hvis vi virkelig regnet det for Guds ord!

Vi omgås derimot ofte Ordet mer eller mindre tankeløst og søvnig. Vi verken forskrekkes eller forfriskes av budskapets innhold. Vi bare fortsetter vårt livs vei i vantro, sikker på at alt nok er i orden. Da må jo feilen ganske sikkert være at vi ikke anser Guds ord for å være det det er; den store og allmektige Guds ord.

Denne tvilende holdningen uten noen som helst overbevisning. Denne vaklingen mellom tro og vantro, mellom frykt og håp. Eller dette kalde og lunkne, likegyldige livet. Er ikke alt sammen bare et bevis på at du ikke anser Guds ord for å være det det virkelig er – Guds ord?

Måtte så alle kristne legge vel merke til dette forholdet! For her ligger årsaken til all åndelig slapphet og halvhet i troen, i kjærligheten og i livet; at vi ikke anser Guds ord for hellig, ikke tror og holder fast ved at det er Guds ord!